

AZ AGOSTYÁNI, BAJI, DUNAALMÁSI, DUNASZENTMIKLÓSI, NESZMÉLYI, SZOMÓDI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESTOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2026. 11. 08. - XXXVI. ÉVF. 5. SZ.

„Íme, hitünk szent titka”

Vajon eszünkbe jut-e valaha, amikor vasárnap belépünk a templomba, hogy valójában minek is vagyunk részesei? Ismerjük a szentmise menetét, tudjuk, mikor kell felállni, leülni vagy letérdelni, mikor következik az evangélium, a felajánlás vagy az áldozás. A megszokott rend biztonságot ad, ugyanakkor könnyen előfordulhat, hogy éppen az vész el a szemünk elől, ami a legfontosabb. Minden egyes szentmise hitünk legnagyobb misztériumába vezet be bennünket. Olyan eseménynek vagyunk részesei, amely messze túlmutat azon, amit a templomban látunk és hallunk.

A szentmise középpontjában maga Jézus Krisztus áll. Amikor összegyűlünk az oltár körül, az ő kereszthaldozata válik jelenvalóvá közöttünk. Ugyanaz az áldozat, amelyet egykor a Golgotán bemutatott, jelenik meg az Eucharisztia ünneplésében. Krisztus maga az, aki felajánlja önmagát az Atyának, és aki táplálékul adja nekünk saját testét és vérét. Ezért a szentmise sokkal több, mint egy közös megemlékezés Jézus életéről. Valóságosan bekapcsolódunk az ő megváltó művébe.

Különösen fontos ezt akkor is szem előtt tartanunk, amikor a pap szolgálatára gondolunk. A felszentelt pap a szentmisében *in persona Christi*, vagyis Krisztus személyében cselekszik. Amikor kimondja az átváltoztatás szavait, nem a saját nevében szól: Krisztus cselekszik általa. Ez a papság egyik legmélyebb titka és egyben legnagyobb felelőssége. A pap személye, adottságai és egyéni tulajdonságai természetesen jelen vannak a szolgálatában, a szentmise azonban soha nem az ő személyes alkotása. Nem ő találja ki, nem ő rendelkezik vele, hanem rábízott kincsként őrzi és szolgálja azt.

A szentmise ünneplése ráadásul nemcsak az itt és most összegyűlt közösség ügye. *A Szent vagy…* ének felcsendülésekor az angyalok és a szentek Istent dicsőítő énekéhez csatlakozunk. A földi Egyház együtt ünnepel a mennyeivel. Az oltár körül olyan közösség jön létre, amelynek határait nem jelölik ki a templom falai, és amelynek tagjai között ott vannak azok is, akik már eljutottak Isten színe látására. Ezért különleges pillanat minden szentmise. Talán nem mindig érezzük át ennek nagyságát, de attól még valóság: amikor az Eucharisztiát ünnepeljük, az ég és a föld találkozik és együtt ünnepel.

Ebből a felismerésből következik az is, hogy milyen lelkülettel kell közelednünk a liturgiához. A szentmise nem olyan alkalom, amelyet mindenki a saját ízlése szerint formálhat. Gyakran hajlamosak vagyunk azt várni, hogy a liturgia igazodjon hozzánk, az elképzeléseinkhez, hangulatunkhoz vagy éppen kényelmünkhöz. Pedig éppen fordítva kell(ene) történnie. Nekünk kell belépnünk abba a rendbe, amelyet az Egyház Krisztustól kapott. Nem a liturgia van értünk, hanem mi vagyunk a liturgia szolgálatára rendelve. Ez fontos különbség.

Ezért van különös jelentősége a Szent Hagyomány és a liturgikus előírások tiszteletének. Amit az Egyház évszázadokon keresztül megőrzött és továbbadott, az nem egyszerűen régi szokások gyűjteménye. A szentmise imádságaiban, énekeiben, gesztusaiban és rendjében generációk hite él tovább, vagyis a szentmise minden részének megvan a maga helye és jelentősége. A liturgikus előírások nem felesleges kötöttségek, hanem annak biztosítékai, hogy az ünneplés hűséges maradjon ahhoz a hithez, amelyet az Egyház kapott és őriz. Amikor ezeket tiszteletben tartjuk, valójában azt fejezzük ki, hogy a ránk bízott szent dolgokat komolyan vesszük.

Ez a tisztelet a legapróbb részletekben is megmutatkozik. Abban, ahogyan a pap az oltárhoz lép, ahogyan a ministránsok végzik szolgálatukat, ahogyan az énekesek és a hívek bekapcsolódnak az ünneplésbe. A liturgiában nincs szükség önkényes ötletekre vagy egyéni szereplésre. Minden szolgálat akkor tölti be igazán a feladatát, ha az egész közösséget Krisztus felé irányítja. Aki az oltárnál szolgál, aki felolvas, aki ministrál vagy aki énekel, ugyanannak a szent cselekménynek a szolgálatában áll. Ez a lelkület a minden hívőre érvényes. A szentmisén való részvétel nem merülhet ki a templomi jelenlétben. Figyelemmel, imádsággal és belső odafordulással kell bekapcsolódnunk abba, ami történik.

folytatás a következő oldalon…

folytatás a címoldalról...

Talán érdemes lenne időnként más szemmel tekintenünk a szentmisére. Amikor megszólal a csengő, amikor a pap az oltárhoz lép, amikor felhangzik az eucharisztikus ima, gondoljunk arra, hogy nem egy megszokott vasárnapi program következő részénél tartunk. Krisztus van közöttünk, ő gyűjt egybe bennünket, és ő hív meg saját áldozatának ünneplésére. Amikor a pap az átváltoztatás után felmutatja az Eucharisztiát, és elhangzik a felszólítás: *„Íme, hitünk szent titka”*, valójában az egész szentmise lényegére tekinthetünk. Krisztus áldozata válik jelenvalóvá, és mi, a földi Egyház tagjai, a mennyei Egyházzal együtt ünnepeljük Isten megváltó szeretetét. Ez a felismerés segíthet abban, hogy nagyobb tisztelettel, figyelemmel és hálával vegyünk részt minden szentmisén. Hiszen olyan kincset kaptunk az Egyháztól, amelyet soha nem lehet megszokni, és amelynek gazdagságát egy egész élet alatt sem tudjuk teljesen felfedezni.

Gábor atya

Pásztorjáték

Várjuk azon iskolások jelentkezését, akik szeretnének részt venni a karácsonyi betlehemi játékban, december 24-én 16 órakor. Jelentkezni lehet a hitoktatóknál és a plébánián.

Egyházközségi bál 2027

2027 januárjában újra bált szervezünk. A tavalyihoz hasonlóan nemcsak a nyolc egyházközségünk (Agostyán, Baj, Dunaalmás, Dunaszentmiklós, Neszmély, Tóváros, Szomód és Vértestolna), hanem a Szent Kereszt Plébánia és fíliái (Kocs, Mocsa, Naszály) közös szervezésében. A bál 2027. január 16-án, szombaton 19 órától a Tatai Edzőtáborban lesz. Jelentkezni és érdeklődni a plébánián, valamint és szentmisék után a sekrestyében, továbbá Jánoska Tibornál lehet. Mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

Negyven nap Tatáról Csíksomlyóra

Szabó Gyula PTT tagunk és a tatai KÉSZ csoport elnöke érzékletes vetítettképes beszámolót tartott a kapucinus rendházban zarándoklatáról, melynek során Csíksomlyóig heten csaknem 1000 km-t tettek meg. A pünkösdi hétvégéig a fogadalmi búcsúra eljutni komoly erőt és kitartást igényel. Az úton számos maradandó lelki élményben is része volt, melyek hitében, elkötelezettségében megerősítették. A zarándoklat a Mária Út Egyesület szervezésében zajlott, részletek a mariaut.hu honlapon és a facebook-on érhetők el.

Csepregiek zarándoklata templomunkban

2026. október 17-én a Csepregi Római Katolikus Plébánia és a hozzá tartozó egyházközségek hívei látogattak el hozzánk Fülöp Tamás atya vezetésével, aki egy évig diakónusként szolgált plébániánkon. Albert atya a templomban fogadta a zarándokokat, majd bemutatta számukra a templom, valamint a kapucinusok történetét nagy hangsúlyt fektetve Assisi Szent Ferenc életére és a hozzá kapcsolódó jubileumi évre. Ezt követően Tamás atya vezetésével közösen imádkoztak a teljes búcsú elnyeréséért. A közös imádság után lehetőségük nyílt a zarándokoknak, hogy egyénileg is kifejezzék tiszteletüket Assisi Szent Ferenc ereklyéje előtt.

Örülünk, hogy ellátogattak hozzánk, visszavárjuk őket!

Csornai zarándokcsoportok templomunkban

2026. szeptember 28-án a csornai II. Rákóczi Ferenc Római Katolikus Óvoda és Általános Iskola felső tagozatosai látogattak el hozzánk Winkler Zsolt csornai plébános vezetésével. Templomunkban Albert atya fogadta őket, aki a szentmise előtt bemutatta számukra a templom, valamint a kapucinusok történetét és felhívta a diákok figyelmét a jubileumi évre.

2026. október 3-án a csornai Jézus Szíve-plébánia hívei látogattak el hozzánk, szintén Winkler Zsolt plébános atya vezetésével. Albert atya fogadta őket, aki bevezette őket a templom és a kapucinusok történetébe, továbbá figyelmükbe ajánlotta a jubileumi év kegyelmeit. A szentmise után keresztutat jártak, majd pedig kifejezték tiszteletüket Szent Ferenc ereklyéje előtt és együtt imádkoztak a teljes búcsú elnyeréséért. A közös imádság után Gábor atya vezetésével megtekintették a kapucinus múzeumunkat. Hálásan köszönjük, hogy ellátogattak hozzánk, visszavárjuk őket!

Gyónási lehetőség

Minden hétköznapi szentmise előtt fél órával gyónási lehetőséget biztosítunk. Bátorítunk mindenkit, hogy éljen a lehetősséggel!

Megújult az Almási úti temető kápolnája

Jelentős felújítási munkálatok fejeződtek be az Almási úti temető kápolnájánál. A beruházásnak köszönhetően az épület nemcsak esztétikailag újult meg, hanem hosszú távú védelmet is kapott a beázás és a nedvesedés ellen.

A felújítás egyik legfontosabb eleme a kápolna tetőszerkezetének javítása és a héjazat teljes cseréje volt, amelynek köszönhetően az épület immár megfelelő védelemmel rendelkezik az időjárás viszontagságaival szemben. A munkálatok megvalósításában nyújtott segítségéért külön köszönet illeti a Libitina Kft.-t, hogy hozzájárult a kápolna megújulásához.

A tetőcsere mellett az épület külső vakolata is teljes körű felújításon esett át, így a kápolna ismét méltó, rendezett megjelenéssel fogadja a temetőbe látogatókat.

A munkálatok során kiemelt figyelmet fordítottunk az épület állagmegóvására is. A falak alsó részén korábban jelentkező vizesedést speciális injektálásos technológiával szüntettük meg, ezzel megakadályozva a talajnedvesség további felszívódását és az ebből eredő károsodásokat.

A most befejeződött munkálatokkal a kápolna kívül-belül megújult. A korábbi belső felújítást követően immár a külső helyreállítás is megtörtént, így az épület hosszú távú megóvása érdekében fontos lépést tettünk.

Célunk, hogy temetőnk épületei és környezete rendezett, gondozott és méltó állapotban legyenek, hiszen ezek a helyszínek a csendes emlékezés és a kegyeletteljes búcsúzás fontos színterei.

Szalézi animátorképzés Bajon

Szalézi animátorképzés immár négy éve működik a Baji Oratóriumban. Azóta sok fiatal volt részese a képzésnek és vált lelkes, aktív tagjává a közösségnek. Az animátorok szerepe a közösségben a gyermekekkel való foglalkozás, a programok megszervezése, amit közösen, csapatmunkában valósíthatnak meg. A képzés ezekre a tevékenységekre ad tapasztalatot elméleti, gyakorlati és játékos formában egyaránt.

A képzés során önismereti, szalézi lelkiségi, csoportvezetési, programszervezési, gyermekvédelmi, játékvezetési témákat érintünk. A képzésben elsajátított készségeket az oratóriumi jelenlét teszi teljessé, ahol a gyakorlatban is megtapasztalhatják a gyermekekkel való foglalkozás örömét.

Közösségünk alapja Don Bosco szalézi lelkisége. Bosco Szent János fontos feladatának érezte a gyerekek szellemi és lelki nevelését. Ezt szem előtt tartva próbálunk jelen lenni mi is a fiatalok között. A képzések havonta, hétvégén kerülnek megrendezésre. Szeretettel várunk minden érdeklődő, 15 életévét betöltött fiatalt! Jelentkezni az oratoriumbaj@gmail.com e-mail címen lehet.

Örökfogadalom a Ferences Világi Rendben

A tatai közösségben, az idei évben, az Úr végtelen gondviselő szeretetének hála, másodszor került sor örökfogadalom letételére.

Elköteleződő Betty nővérünk örökfogadalmára október 11-én, a Tata-tóvárosi kapucinus, Szent Imre-templomban, a vasárnap esti szentmise keretében került sor. A szentmisét lelki asszisztensünk, Szpisják Péter Pál OFMCap atya mutatta be, Sergio Tellan és Thomas/Lumban Saudur Gaol OFMCap atyák, valamint a templom plébánosa, ft. Kovács Csaba Albert esperes-plébános és Kovács Gábor segédlelkész atyák koncelebrálásával. Az oltárnál szolgált közösségünk tagja, Magó Ottó diakónus és Pauer László testvérünk is. A szentmisén velünk ünnepeltek a templomi közösség tagjai is.

Árpád-házi Szent Erzsébet
Testvéri Közösség

Szűz Mária, a Rózsafüzér Királynőjének hónapja

Októberben ismét megrendeztük a Mária-ünnepsorozatot. Ezúttal is minden hétköznap este 18.00 órakor voltak az ünnepi szentmisék, melyeket mindig más atya mutatott be. Köszönjük a kiváló és lélekemelő tanításokat, továbbá köszönjük Albert atyának és Gábor atyának a szervezést! Honlapunkon az elhangzott homíliák többségét meghallgathatják. Imádkozzunk Szűzanyához, kérve az ő közbenjárását!

Porciunkula búcsú

2026. augusztus 2-án, vasárnap este 18 órakor ünnepeltük templomunk búcsúját, a Porciunkulát. A szentmisét dr. Varga Lajos nyugalmazott váci segédpüspök mutatta be. „Szent Ferenc atyánk ünnepén a tatai kapucinus templomban emlékezünk Szent Ferenc életére és hagyatékára. A kapucinusok, akik a szegénység és egyszerűség szellemében éltek, nem lehettek jelen a kommunista egyházüldözés miatt.” – fogalmazott püspök atya. Szent Ferenc látomásaiból kiindulva, az imádság és a szakrális kommunikáció fontosságát hangsúlyozta. A templomok és kápolnák nemcsak fizikailag, hanem közösségi szempontból is lényegesek az Istennel való kapcsolatra. Szent Ferenc a templomok helyreállítására kapott felhívásra reagálva, a Porciunkula búcsú bevezetésével segíteni akarta a bűnbánókat. A búcsú lehetőséget ad a bűnök bocsánatára, de a bűn következményeivel is foglalkozni kell. A közösség felelőssége, hogy támogassa a megtérőket és erősítse az erkölcsi értékeket. A szentmise végeztével a helyi atyákkal, valamint az egyházközségek PTT alelnökeivel folytatott kötetlen beszélgetést püspök atya. Köszönjük a Jóistennek, hogy az idei Porcinkula búcsút is ilyen szép körben, együtt ünnepelhettük.

-BL-

Egy padban az Úrral

„Ha valaki közületek bölcsességben szenved hiányt, kérje Istentől, aki szívesen ad mindenkinek, anélkül, hogy a szemére vetné” Jak. 1,5

Szeptember elsejével nemcsak a természet fordul lassanként az ősz felé, hanem egyházközségünk családjainak, fiataljainak életében is új fejezet kezdődik. A becsengetés! Az iskolatáskák bepakolása és a korai kelések ritmusa közösségünket emlékezteti arra: a tanulás és a növekedés ideje elérkezett.

A templom padjaiból az iskolapadokba lépve fontos észben tartani, hogy a hit és a tudomány nem kizárják, hanem kiegészítik egymást. Keresztény diákként az iskolakezdés nem csupán kötelességet, hanem egy csodálatos, Istentől kapott lehetőséget jelent a kibontakozásra. A tanulóifjúság védőszentje, Gonzaga Szent Alajos, arra tanít minden diákot, hogy a fiatal kor a legalkalmasabb idő a tiszta szív és a szilárd jellem kimunkálására. Ő a mindennapi kötelességeiben és embertársaival való kapcsolataiban is Krisztust kereste. Fordulj, hát hozzá kis diák bizalommal a nehéz tantárgyak, a vizsgadrukk vagy a közösségi kihívások idején! Az ő közbenjárása emlékeztessen téged arra, hogy a legnagyobb tudomány a szeretet. A tanulás nemcsak a jegyekről szól, hanem arról is, hogy a megszerzett tudásoddal később mások javát, és a jóakaratot szolgálhasd!

Így is kibontakoztatva szeretetedet. Kedves kis gyermekünk, diákunk, ne feledd: Senki sem tud mindent elsőre. Ne veszd el életkedvedet, ha egy tananyag nem világos számodra, ha nagy tehernek érzed a tanulást, vagy ha lelkileg megterhelő az iskola! Ne maradj egyedül a problémáddal! Fordulj bizalommal a tanáraidhoz, az osztálytársaidhoz, lelkipásztorodhoz

vagy szüleidhez. A segítségkérésed nem a gyengeség, hanem az intelligenciád jele. A tudás egy olyan kincs, amit egy életen át soha senki el nem vehet tőled! Minden idő, amit a könyvek felett töltesz, téged épít és közelebb visz Istenhez, és az álmaidhoz. Ne félj a hibáktól és a fárasztó napoktól! A botlások nem a kudarcot jelentik, hanem azt, hogy próbálkozol és fejlődsz. Isten nem tökéletes jegyeket vár tőled, hanem tiszta, igyekvő szívet. Mindig az lebegjen a szemed előtt: „KÉPES VAGYOK RÁ!”

Amikor fáradtnak érzed magad, gondolj arra, hogy a Jóisten csodálatos képességekkel és éles ésszel ajándékozott meg, és minden helyzetben melletted áll, hogy erőt adjon neked.

Plébániai közösségeink szeretete és imádsága kísér téged a teljes tanéven át. Kívánjuk, hogy ez a tanév a kegyelem, a békesség és a szellemi-lelki gyarapodás ideje legyen számodra!

Úr Jézus Krisztus, az Örök Bölcsesség forrása! Az új tanév kezdetén bizalommal fordulunk Hozzád, és kérjük a fiatalok tiszta szívű védőszentjének, Gonzaga Szent Alajosnak a közbenjárását. Szent Alajos, te fiatalon is felismerted, hogy a legfontosabb tudomány Isten szeretete és a tiszta lelkiismeret megőrzése. Kérünk, légy minden diák mellett, és vezesd ebben az iskolai évben! Adj diákjainknak nyitott elmét! Adj kitartást és türelmet számukra! Őrizd meg a szívüket tisztának! Áldd meg a tanáraikat! Szent Alajos, te, aki mindent megtettél Isten dicsőségére, tanítsd meg diákjainkat is úgy tanulni, hogy a megszerzett tudással ne a saját büszkeségüket, hanem a körülöttük lévők javát, és Isten országát szolgálják. Ámen.

Sikeres, élményekben gazdag és eredményes új tanévet kívánunk minden diáknak!

-pik-

Ne a sötétséget, a fényt válaszd!

„Valaha sötétség voltatok, most azonban világosság az Úrban. Éljetek úgy, mint a világosság fiai.” Ef 5,8

A katolikus liturgikus naptárban a november eleji napok a Krisztusba vetett hitről és a feltámadás reményéről szólnak. November 1, Mindenszentek: Az üdvözült lelkek ünnepe. Az Egyház ilyenkor nemcsak a hivatalosan szentté avatottakat ünnepli, hanem minden olyan elhunytat, aki már megérkezett az örök boldogságra. Ez a nap a remény és az öröm ünnepe.

November 2, Halottak napja: Szent Odilo clunyi bencés apát kezdeményezésére 998-ban bevezetett emléknap, amely a tisztítótűzben lévő lelkekért történő imádságról szól. A keresztények ilyenkor gyertyát gyújtanak a temetőkben, amely a feltámadt Krisztus világosságát és az örök életet szimbolizálja. E két ünnep az élet és a remény győzelméről szól.

De keresztény kultúránkban is, sajnálatos módon egyre inkább eluralkodik a halloween pogány szokásvilága. Mi is az a Halloween: pogány gyökerek és az elferdült világi kultusza. A Halloween (október 31.) elnevezése az angol *All Hallows' Eve* (Mindenszentek előestéje) kifejezésből ered. Ám mai formáját és szokásait tekintve messze eltávolodott a keresztény tartalomtól. A pogány kelta Samhain öröksége: a Halloween gyökerei az ősi

kelta újévhez (Samhain) nyúlnak vissza. A kelták hite szerint ezen az éjszakán elmosódott a határ az élők és a holtak világa között, a gonosz szellemek és démonok pedig visszatértek a földre.

Az ijesztő jelmezek és a tűzgyújtás eredetileg ezen ártó szellemek elűzését szolgálták.

Modern elüzletiesedés: napjainkra a Halloween egy globális, kereskedelmi fesztiválllá vált, amely a horror, a félelem, a boszorkányság és a halál sötétebb aspektusait állítja a középpontba.

Miért is vagyunk mi keresztények kritikusak a Halloween kapcsán? Míg a Halloween a halál parodizálása, ijesztgetést és a sötétséget helyezi a fókuszba, addig a Mindenszentek és a Halottak napja a megemlékezés, a csendes gyász, és a méltóság kőré épül.

Amíg Halloweennek az okkult elemek, szellemek, démoni szimbólumok adják a hátteret, addig a Mindenszenteknek és a Halottak napjának szentek közössége, Krisztus megváltása biztosítja a hátteret.

A Halloween ijesztő, elmúlást hangsúlyozó horror formában jeleníti meg halottainkat, addig a Mindenszentek és Halottak napja az örök élet kapujaként jelenik meg, és Krisztus halál feletti győzelmét hirdeti.

De, aki a Bibliát rendszeresen forgatja, annak egyértelmű a Bibliai iránymutatás. A Szentírás kifejezetten tiltja a halottidézést, a jóslást és az okkult gyakorlatokat. Jó példa erre *MTörv 18,9-14* szakasza. Pontosan ezeket a Biblia által tiltott rituálékat eleveníti meg a Halloween. A Halloween a gyászkultúrát is a háttérbe szorítja. A Halloween „halált játszó”, viccelődő kultusza elértékteleníti a valódi gyászt és elvonja a figyelmet a keresztény vigaszról. Ahelyett, hogy szembenéznénk az elmúlással és imádkoznánk szeretteinkért, a halált ijesztő jelmezek mögé rejtjük. De az élet ünneplése kell, hogy győzedelmeskedjen a tisztaszívű emberekben a sötétség helyett! A keresztény tanítás szerint Isten az élők Istene. Ezért a hívő ember számára nem a félelemkeltésé vagy a szörnyeké a főszerep, hanem az Isten fényében élő szentek és elhunytak tisztelete.

A sváboknál a temető kultusza és a sírok gondozása kiemelten fontos volt mindig. A baji svábok számára a temető mindig is egy szent hely volt, és lesz. Egy-egy sír a családok önképének tükre. Településünkön évszázadokon át, már napokkal Mindenszentek előtt a teljes falu a temetőben tevékenykedett. A sírokat nemcsak megtisztították, hanem a sváb hagyományoknak megfelelően friss, virágokkal, és növényekkel borították be. A bajiak évszázados hagyománya szerint a temető ezeken a napokon megtelt az ősz jellegzetes virágával, a krizantémmal. A baji svábok sírjaira jellemző volt a katonás rend. A sírhalmok gondozottsága a család elhunytak iránti tiszteletének fokmérője még a mai napon is.

Amikor Mindenszentek délutánján megszólaltak az Assisi Szent Ferenc-templom harangjai, a családok ünneplőbe öltözve vonultak ki a temetőbe. Ekkor gyúltak meg a *Seelenlicht*-gyertyák. Ezeket a gyertyákat nevezték még lélekfényének is. Őseink hite szerint, e gyertya fénye segít a tisztítótűzben szenvedő lelkeknek, hogy megnyugvást találjanak, és e fény Krisztus feltámadását hirdeti a sötétségben. A sírok mellett csendben, és tisztelettel őseik előtt mondták el imáikat.

Településünknek évszázadokra visszanyúló mély, és szép hagyományai kötődnek halottaink emlékezéséhez! Ezért is fontos, hogy a gyermekeinknek a keresztény és sváb gyökereinket adjuk át mintsem, hogy átvegyünk egy tőlünk és a kultúránktól idegen szokást, mint a halloween.

„A halloween a sötétség, a félelem és a halál pogány ünneplése... Olyan okkult háttérrel rendelkezik, amely abszolút antikeresztény.” L’Osservatore Romano 2009

-pik-

„Veni Sancte”

Közös „Veni Sancte” tanévnyitó szentmisét tartottunk egyházközségeink diákjai számára 2026. szeptember 20-án (vasárnap) este templomunkban.

A szentmise elején Albert atya köszöntötte a diákokat, családjaikat, a tanárokat, hitoktatókat, az Ifjúsági Ének- és Zenekart, a cserkészeket, valamint a ministránsokat. Külön köszöntötte a Tatán kívüli egyházközségekből érkezőket, akik különböző módon megszervezték utazásukat, hogy együtt tudjunk ünnepelni.

Albert atya prédikációjában kiemelte, hogy fontos Isten gondolkodásmódját, nézőpontját megérteni és elsajátítani ahhoz, hogy méltók legyünk az ő országába való belépésre. Ehhez segíthet hozzá bennünket a Szentírás olvasása, valamint az imádság. Felhívta a figyelmet arra, hogy ne zárjunk ki másokat az üdvösségből, hiszen Isten is mindenki üdvösségét szeretné, ő senkit sem zár ki, csak az ember zárja el magát tőle. Isten jósága és szeretete végtelen. Az emberi igazságosság nem elegendő, életünket Isten szeretetére kell építenünk. Azzal a kérdéssel zárta homíliáját, hogy nyitottak vagyunk-e Isten jóságára?

A záró áldás előtt Albert atya megáldotta a diákokat és iskolatáskáikat, Isten oltalmazó kezébe ajánlva őket. A szentmise után agapét tartottunk a kolostorkertben.

Hálásan köszönjük a ministránsok, az Ifjúsági Ének- és Zenekar, valamint a cserkészek szolgálatát, továbbá köszönjük mindazoknak, akik felajánlásaikkal, munkájukkal hozzájárultak a szentmise és az agapé megszervezéséhez! Isten fizesse vissza mindenkinek százszoros formában!

Boldogságra hangolódva

Együtt a boldogságok útján

„Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa.
Boldogok, akik szomorúak, mert majd megvigasztalják őket.
Boldogok a szelídek, mert övék lesz a föld.
Boldogok, akik éhezik és szomjazzák az igazságot, mert majd eltelnek vele.
Boldogok az irgalmasok, mert majd nekik is irgalmaznak.
Boldogok a tisztaszívűek, mert meglátják az Istent.
Boldogok a békességben élők, mert Isten fiainak hívják majd őket.
Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa.
Boldogok vagytok, ha miattam gyaláznak és üldöznek beneteket,
és hazudozva minden rosszat rátok fognak énmiattam”
(Mt 5,3-11).

Hogyan válhatunk valóban boldoggá a mai rohanó világban? Erre a kérdésre kerestük a választ Leányfalun, a Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban, ahol Németh Miksa OSB atya segítségével hangolódtunk rá Krisztus hegyi beszédére. A hétvége a csend, a szentségimádás és a hegyi beszédnek a mai világra alkalmazható üzeneteinek jegyében telt, megerősítve hitünket és közösségünket. A bencés szerzetes közvetlen, magával ragadó és mélyen emberi előadásmódjával bontotta ki a Krisztus által mutatott boldogságmondásokat. A spirituális elmélyülést Szuly László gondolatai is gazdagították, aki a zsoltárok világába vezetett be minket, ezzel elősegítve a lelki töltekezést és a testvéri közösségépítést. Csend! Imádság! Dunakanyar békéje! Leányfalu festői környezete ideális helyszínt biztosított a rohanó hétköznapokból való kiszakadáshoz. Nemcsak a gyönyörű természeti környezetet élvezhettük, hanem a belső csend is hangsúlyossá vált! E csend elengedhetetlen a mélyebb istenkapcsolat megéléséhez. A program gerincét a közös szentmisék, a szentségimádás, a zsolozsma és az elmélkedések adták. „Hegyre” mentünk a hegyi beszédhez, hogy megvizsgáljuk, hogy hogyan forgatja fel a mai gondolkodásunkat az, amit Jézus a hegyen tanított. Miksa atya, az elmélkedések során a boldogságok evangéliumi szakaszait állította a középpontba. Előadásaiban rávilágított, hogy Jézus boldogságprogramja teljesen szembe megy a modern világ siker- és teljesítményközpontú elvárásaival. A mai világban a „szegénység” valami rosszat jelent. Mert a mai elvárásokat a birtoklás vágya vezérli. A szegénység nem egyenlő a nincstelenséggel, az igénytelenséggel. A kincs akkor is érték, amikor a sárba van taposva. Miksa atya rámutatott: A lelki szegénység nem nyomorúságot, hanem a teljes Istenre utaltság elismerését jelenti: *„Én is kincs vagyok melyre Jézus vágyik!”* A szelídek nem gyengék, hanem azok, akik képesek uralkodni az indulatiakon, és Krisztus békéjét sugározzák: „Isten lényegét megragadják” Az igazán boldog ember képes megbocsátani, mert megtapasztalta Isten végtelen irgalmát: *„Isten irgalma felől soha kétségbe ne essél”*, mert a megbocsátás Istenből fakad A tiszta szív nem csupán az erkölcsi tisztaságot, hanem a belső elmélyültséget, az Istenre irányultságot jelenti: *„Istenre fókuszáló szív”* A bencés lelkiség jegyében az elhangzott tanítások nem maradtak meg az elmélet szintjén. Miksa atya gyakorlati szempontokkal segítette a résztvevőket, hogy a hétköznapi családi és munkahelyi életben, valamint a plébániai közösségekben is meg tudjuk élni a Krisztusi boldogságok értékeit. Közösségben az Úrral és egymással A lelkigyakorlat nemcsak az egyéni hitélet elmélyítését szolgálta, hanem a tatai társegyházközségek tagjai közötti testvéri kapcsolatokat is megerősítette. A beszélgetések során megoszthattuk egymással tapasztalatainkat, küzdelmeinket kétségeinket és örömeinket. A közös étkezések és a kötetlen beszélgetések még közelebb hozta egymáshoz a nyolc egyházközség közösségét. Dunakanyar szívében, Szilágyi János atyáék szeretetteljes és családias vendégszeretete valóságos oázis az elvonulók számára. Odaadó figyelemük és gondoskodásuk biztosította azt a békés hátteret, amely a lelki elmélyüléshez és a belső csend megtalálásához szükséges. A házias, gondosan elkészített és tápláló ételekkel kényeztetek minket testi szinten is kiegészítve a lelki megújulást. E vendégszeretet is felejthetetlenné teszi az itt eltöltött napokat. A Leányfalui hétvége zárásaként hálatelt szívvel indultunk haza, megerősödve abban a küldetésünkben, hogy a bibliai boldogságok szellemében a szeretet és a béke követei legyünk saját környezetükben.

-pik-

A baji hitélet kezdete

Tata és környéke Baj (Bay) település Zsigmond király birtoka volt. A király Baj települést Garai Miklós főúrnak és fiának adományozta. Garai halála után fia a budai káptalannak adományozta a birtokot.

Tata és környéke – ahogy országunk nagy része – a törökök kezére került. Óriási pusztítást végeztek. A lakosság nagy része elmenekült a katolikus papokkal együtt, a püspöki székek megüresedtek/1541/. A vidék elnéptelenedett. Puszta lett.

1622-es évtől a település újra benépesült. Lakosai reformátusok lettek. Az új református hitet a német várkapitányok, a magyar diákok és a németországi kereskedők terjesztették. A magyar urak is behódoltak az új vallásnak, az egyházi javakat lefoglalták. A népnek ezekben a nehéz időkben lelki támaszra is szükségük volt, ezért szívesen hallgatták a prédikátorokat, az új vallás képviselőit. A reformátusok a régi katolikus templomokat elfoglalták.

A nép itt vett részt az istentiszteleteken. A tatai vár és a körülötte levő birtokok 1632–1640 között egy katolikus főúr, Balogh István kezére kerültek, aki a kb. 100 évig szünetelő katolikus hitéletet elkezdte újjáéleszteni. Eltávolíttatta a prédikátorokat, visszafoglalták a katolikus templomokat.

1646-ban a várkápolnában, 1671-től a Balázs-templomban (Kossuth téren állt) és a Szentiványhegyi templomban tartottak katolikus miséket.
1647-ben a baji templomot nemcsak visszavették, de Samarjai Mártont, református prédikátort, a pozsonyi törvényszék elé állították. Az újabb török háború idején /1683–1699/ a baji templomot újból visszavették a reformátusok.
A település benépesítésében, valamint Tata és környékén a katolikus hitélet megújításában, akkor történt gyökeres változás, amikor 1727-ben Gróf Eszterházy József megvásárolta és benépesítette a települést.
Balogh Ferenc jószágkormányzó úr buzgolkodása révén 1745-ben mosonmagyaróvári telepeseket, német származású jobbágyokat hozott Bajra. 1745-ben Bagier Dof Insigel kapucinus atyát küldte a településre, aki a hívek lelki gondozásával foglalkozott és visszafoglalták a reformátusoktól a templomukat.
Olyan nagy buzgó katolikus hitélet kezdődött, hogy a hívek elhatározták, hogy új templomot építenek a régi helyére. A régi templomnak falai nyers téglából, tetőzete szalmából volt rakva. A hívek támogatói az akkori atyák voltak:
1744. P. Gábriel kapucinus atya káplán volt.
1749-től Szerenka Pál tatai plébános, aki Baji templom adminisztrátora is lett.
Szertartásokat végeztek, gyóntattak, prédikáltak, temettek. Keresztelések azonban a tatai plébánián történtek.
Szerenka Pál 1788-ban Budáról hozatott két és fél mázsás harangot. Megáldása 1790. aug. 22-én volt.
Az új templom alapkövét 1793. október 12-én tették le. Megáldása október 15-én volt. Gyors ütemben megindult az építkezés. Szerenka Pál plébános saját költségére készíttette el a főoltárt. 1784-re felépült a templom. Az új templomot Assisi Szent Ferenc tiszteletére szentelték fel. A hívek száma ekkor 778 fő volt.
A tóvárosi kapucinus atyák segítették a baji hívek lelki gondozását az 1950-es évig.
Az Eszterházy család birtokában volt a település. Az itt élő, főleg német ajkú lakosság szőlőműveléssel foglalkozott. A kapucinus rendnek is volt borászata és pincéje a településen.
Az itt élő lakosság fakitermeléssel (bükk, tölgy) foglalkozott. A szerszámok, hordók készítése az iparosok kezébe került.
A településnek 1860-tól gőztéglagyára is volt. A háborúban mintegy 200 fő katona harcolt.
Az elesettek tiszteletére 1928-ban emlékművet állítottak fel.
Vasútállomása a Tata-Tóvárosban levő kisállomás, mely lehetővé teszi napjainkban is a nagyvárosok – Budapest, Győr – elérését.
Tata Baj lakosságát tiszteli és becsüli. Több tatai is Baj községbe költözött, melynek kiváló nemzetiségi óvodája, iskolája van. A katolikus hívők őrzik a hagyományaikat. A jó Isten áldását kérjük az itt élő szorgalmas, dolgos lakosságra.

dr. Kis Tiborné

A szentek útja a szeretet útja

„Elindulunk, úton vagyunk, elfáradunk, meghajolunk, de a dicsőség minidig a Tiéd Uram”

Dunaszentmiklós egyházközsége 2026. október 23-án immáron harmadik alakommal szervezte meg gyalogos zarándoklatát Péliföldszentkeresztre. Mindenkinek lehetősége volt megvizsgálni saját lelkiismeretét a hosszú úton, kifejezni Jézus és Szűz Mária iránti tiszteletét. Lelki vezetésünkről Kovács Csaba Albert atya gondoskodott.

Reggel 7 órakor gyülekeztünk a dunaszentmiklósi templomban, ahol kértük a Szűzanya oltalmát, majd a zarándok kereszt megáldása után elindultunk. Utunk során öt állomást érintettünk, ahol egy-egy tized rózsafüzért imádkoztunk. Hamar megérkeztünk első álloásunkhoz, a II. világháborús emlékhelyhez, ahol imádkoztunk a békéért!

„Adj békét szívünknek, békét családunknak, békét nemzetünknek, békét a világnak”

A második állomásnál, a gerecsei Öreg Tölgy tövében, jó papi és szerzetesi hivatásokért imádkoztunk. Innen kemény emelkedők következtek, majd hosszabb gyaloglás után érkeztünk meg harmadik állomásunkhoz, a Nagy-Gerecse szívében levő sziklába vájt Mária kegyszoborhoz, ahol imádkoztunk a 20. jubileumát ünneplő dunaszentmiklósi rózsafüzér társulat tagjaiért, szép Mária énekekkel, és egy szép német énekkel, a Rózsafüzér Királynéja tiszteletére.

Innen hamar megérkeztünk negyedik állomásunkra Pusztamarótra, ahol 45 perc pihenőt tartottunk. Itt mindenkinek lehetősége volt enni, pihenni. Indulás előtt közösen elimádkoztuk az Úrangyala imádságot, majd ismét útnak eredtünk. Hosszabb gyaloglás után megérkeztünk a Repec hegyi kegyhelyhez, ahol egy szép nagy feszület várta a zarándokokat, melyet még a tata-tóvárosi rózsafüzér társulat állítatott 1930-ban. Innen már rövid időn belül beértünk Péliföldszentkeresztre. Az „Angyaloknak Királynéja...” énekeket énekelve vonultunk be a kegytemplomhoz, ahol Sabu Joseph Puthukulathil SDB atya nagy szeretettel és forró teával várt bennünket. A templomban Albert atya vezetésével elimádkoztuk a Lorettói litániát. Köszönjük a Jóistennek a csodás időt, hogy mindenki épségben megérkezett. Fáradtan, de lelkileg megerősödve térhettünk haza.

„Uram, köszönöm, hogy végig kísértél ezen az úton. Fogadd el fáradtságomat, imáimat, hálámat. Taníts szeretettel hordozni keresztemet, észrevenni a mellettem járót és követni téged. Szűz Mária, kísérj utamon és vezess közelebb Szent Fiadhoz, aki él és uralkodik mindörökkön örökké, Ámen.”

Az út véget ért, a szeretet tovább vezet...

Matakovics Norbert

Ministránskirándulás Győrbe

2026. szeptember 26-án ismét kiránduláson vettünk részt egyházközségeink ministránsaival. Ezúttal Győr volt az úti cél.

Első állomásunk a Püspökvár volt, ahol megtekintettük a Boldog Apor Vilmosnak, Győr vértanú püspökének

életét bemutató emlékkiállítást. A kiállítás közel hozta számunkra a mártír püspök alakját és önfeláldozását, amellyel sokakat megmentett.

Ezt a kirándulást sem úsztuk meg lépcsőjárás nélkül. A Toronykilátóból csodálatos panoráma tárult elénk, amelyben még a Pannonhalmi Főapátság épületét is felfedeztük.

Következő állomásunk a Bazilika volt, ahol először annak rövid építéstörténetét ismerhettük meg. A győri Könnyező Szűzanya kegyképének megtekintése után a Héderváry-kápolnába tértünk be, ahol nemzeti ereklyénk, a Szent László-herma, valamint Boldog Apor Vilmos püspök sírja található. Miután megtekintettük a Kincstárat, látogatásunkat közös imádsággal zártunk a Könnyező Szűzanya kegyképe előtt.

Káptalandombi látogatásunkat a Brenner János Hittudományi Főiskolán zártuk, ahol Gábor atya vezetésével betekintést nyerhettünk az egykor itt tanuló kispapok életébe. Ebédünk elfogyasztása után programunk a Széchenyi téren álló bencés épületegyüttesben folytatódott.

Itt egy hajdani bencés diák fogadott bennünket. Túránk a Bencés Templomban kezdődött, ahol megismerkedhettünk a Bencés Rend és győri jelenlétük történetével. Még egy kis lépcsőzést követően először a kincstár, majd pedig a templom és a rendház tetőterében a „400 tanév öröksége – időutazás a győri szerzetesi oktatás világában” c. kiállítás tárult elénk. Itt betekintést nyerhettünk a bencés oktatás világába. Igazi meglepetésként hatottak ránk a bencések által alapított oktatási gyűjtemény kincsei: többek között a szerzetesi könyvtár ritkaságai, a régészeti és néprajzi gyűjtemény, a pecsétgyűjtemény, a madártani gyűjtemény...

A bencéseknél tett látogatásunk a rendház jellegzetes tereinek (szerzetesek ebédlője, a barokk lépcsőház, a patika) megtekintésével zárult.

Albert atya és Gábor atya ismét egy

felejthetetlen zarándoklatot szervezett számunkra, olyan ismeretekkel gazdagítva bennünket, melyek nélkül sokkal szegényebbek lennénk.

Köszönjük a Szent László Látogatóközpontnak, a Brenner János Hittudományi Főiskolának, valamint a Győri Bencéseknek (különösen is Dömötör Mihály látogatóközpont-vezetőnek), hogy fogadtak bennünket, a Tatai Szent Imre Közhasznú Alapítványnak pedig a támogatást!

Bélai Lajos neszmélyi PTT alelnök beszámolója alapján

Ministránskirándulás Esztergomba

2026. augusztus 25-én egyházközségeink ministránsai kiránduláson vettek részt, amelynek úti célja Esztergom volt. Az alábbiakban Bélai Lajosnak, a neszmélyi PTT alelnökének beszámolóját olvashatják:

Reggel Neszmélyen gyülekeztünk a tatai, dunaszentmiklósi, dunaalmási és neszmélyi résztvevőkkel, Albert atya pedig Szomódról és Vértestolnáról szedte össze a gyerekeket. Végül megérkeztünk Esztergomba és a kisbusszal, valamint a 3 személygépkocsival a bazilika tövénél leparkoltunk, majd elindult a kis csapat a nagy felfedezésre.

A bazilika előtti oszlopcsarnok monumentalitása mindenkit lenyűgöz, függetlenül attól, hogy először látja valaki, vagy járt már itt korábban. A terveknek megfelelően először az altemplomot és a kripták csarnokait tekintettük meg, ahol megilletődve álltunk meg az elhunyt főpapok nyughelyei előtt. Mindszenty

bíboros úr sírja előtt egy imát is elmondtunk, hisz a szájhagyomány szerint Magyarország utolsó hercegprímásának közbenjárása már sokakat megsegített. E komor, de méltóságteljes helyet elhagyva következett a nap fénypontja, a bazilika kupolájának „megmászása”, melyhez több száz lépcsőn keresztül vezetett az út, de megérte a fáradság. A kupola külső körgyűrűjén sétálva páratlan látvány tárult elénk Esztergom látképével, a Dunával, a Mária Valéria híddal, és a Börzsöny őszbe hajló vonulataival. A vissza út lépcsőzése már kevésbé volt fárasztó, különösen annak tudatában, hogy utunk következő állomás a kincstár látogatható része volt. Lenyűgöző volt látni az évszázados miseruhákat, kegytárgyakat, főpapi kellékeket. A kincstár után a bazilika főhajóját jártuk be rácsodálkozva annak monumentális mivoltára, belső terének művészi kialakítására. Ennyi szépség és művészi élmény, na meg fáradságos séta

után jól esett az ebéd a Prímás Pince Étermében, de ezzel még nem lett vége a napnak. Egy kiadós séta a belvárosban fagyizással egybekötve, majd - gyerekekről lévén szó – egy hatalmas játszóterezéssel zártuk kirándulásunkat.
Ismét sikerült egy szép és tartalmas kirándulással megajándékozni ministránsainkat és segítőiket. Köszönet Albert és Gábor atyának a gondos szervezésért, a precíz idegenvezetésért, melyre bizony szükség volt a látottak befogadásához. Hálát kell adnunk a Teremtőnek, hogy ismét kegyeibe fogadott bennünket és kellemes idővel ajándékozta meg közös együttlétünket.

A visszaadott gyermekkor

„Aki övéinek, főleg háza népének nem viseli gondját, az megtagadta hitét, és rosszabb a hitetlennél.” 1Tim 5,8

Az életünk egy pontján - gyakran csendben és észrevétlenül - megtörténik a világ legkülönösebb szerepcseréje. Az az ember, aki egykor a biztonságot, a megingathatatlan erőt és a mindent tudó menedéket jelentette számunkra, egyszer csak törékennyé válik. A léptei lelassulnak, a szavai összekeverednek. A tekintetéből pedig a mindennapi gondok helyett egy gyermek riadt tekintete néz vissza ránk. Amikor a szülő, ki addig a biztonságot jelentette számunkra, maga is sebezhetővé és törékennyé válik, a gyermeknek el kell indulnia a szeretet legnehezebb, mégis legtisztább útján.
Amikor a szülő válik gyermekké, a szeretet egy teljesen új, addig ismeretlen dimenziója nyílik meg előttünk. Ez az átmenet ritkán zökkenőmentes. Tele van fájdalommal, gyásszal, elkeseredéssel, félelemmel, és a tehetetlenség bénító érzésével.
Nem könnyű végignézni, ahogy idoljaink megkopnak. Amikor nekünk kell emlékeztetnünk őket a gyógyszerekre. Nekünk kell fogni a kezüket az orvosi rendelőben. Mikor gyermeki boldogsággal fogad tőlünk egy fagylaltot. Vagy éppen nekünk kell elmagyaráznunk nekik a világot, amit egykor ők mutattak be nekünk. Ez a folyamat próbára teszi a türelmet, a megértést és a lelki állóképességet. De éppen ebben a nehézségben rejlik a szeretet legtisztább formája. Amikor gyermekek voltunk, a szüleink feltétel nélkül óvtak és szerettek minket. Elfogadták a hisztijeinket, feltörölték a kiborított tejet, éjszakákon át virrasztottak az ágyunk mellett és akár századszor is megválaszolták ugyanazt az együgyű kérdésünket. Akkor ezt természetesnek vettük. Nem tudtuk, nem is értettük mekkora áldozat van mögötte. Amikor a szerepek felcserélődnek, esélyt kapunk arra, hogy ezt a „számlát”, ha csak részben is, de tisztelettel és méltósággal „kiegyenlítsük.” Ez a fajta gondoskodás már nem a tekintélyről vagy az elvárásokról szól. Itt már nincs helye a múltbéli sérelmeknek vagy a büszkeségnek. Amikor a szülőnk gyenge, a szeretetünknek teljesen önzetlenné kell válnia. Úgy kell óvni az emberi méltóságukat, hogy közben segítünk nekünk a legapróbb, legintimebb dolgokban is. Úgy kell vezetni őket, hogy ne érezzék magukat megalázva. A szülő-gyermek szerep megfordulása nem az élet igazságtalansága, hanem a szeretet beteljesedése. Egy kör, ami bezárul. Megtanít minket a jelenlétre, az alázatra és arra, hogy az emberi érték nem a teljesítményben vagy az éles elmében rejlik, hanem végtelen szeretetben. Amikor szeretettel fogjuk meg a ráncos kezüket, és végtelen türelemmel hallgatjuk meg ugyanazt a történetet sokadszorra is, többet teszünk az egyszerű törődésnél. Ezzel a türelemmel a saját belső békénket és lelkünket is építjük.

Meg kell értenünk, hogy a szeretet nem egy statikus állapot, hanem egy folyamatosan változó, formálódó kötelék, amely a legmélyebb kiszolgáltatottság, és rászorultság pillanataiban mutatja meg a valódi erejét.
Ha most éppen ezen a nehéz úton jársz, és néha ellankad a türelmed, vagy ha tehetetlennek érzed magad, ne feledd: minden egyes gyengéd mozdulattal, minden meghallgatott ismétléssel a világ legszeretetteljesebb dolgát teszed. Ez a küzdelem nem a gyengeségről, hanem az emberi lélek legnagyobb erejéről tanúskodik. Meríts erőt a múltból, és fordítsd ezt az erőt a mára! És légy tisztában vele, hogy a szeretteteddel a legszebb emlékművet állítod annak az embernek, aki egykor elindított téged az élet útján.
Ne feledd, hogy nem vagy magadra hagyva ebben a nehéz korszakokban, hiszen az Úr minden lépéseden elkísér.
Mennyei Atyánk! Idős szüleink mostanra törékennyé és gyermekszerűvé váltak. Ők, akik egykor a támaszaink voltak, most a mi gondoskodásunkra szorulnak. Kérlek, adj nekünk végtelen türelmet a nehéz pillanatokban, és alázatot, hogy a legkiszolgáltatottabb helyzetben is megőrizhessük az emberi méltóságukat. Töltsd meg a szívünket hálával, hogy ne kötelezettségből, hanem tiszta szeretetből törődjünk velük viszonozván mindazt, amit egykor tőlük kaptunk. Adj az ő lelkükbe békességet, és nyugtasd meg riadt szívüket. Engedd, hogy megérezzék: Biztonságban vannak, és a kezük a mi kezünkben pihen. Adj erőt, hogy most mi váljunk az ő oltalmazóikká, ugyanazzal az önzetlen odaadással, amit egykor tőlük kaptunk. Ámen.

-pik-

Ősi gyökerek, élő közösségek!

„...őrizd meg a rád bízott kincset. Kerüld a világias, üres fecsegést, az áltudomány ellenvetéseit, amelyeket némelyek átvettek, és el is tévelyedtek a hittől...” 1Tim 6,20-21

Szent István ezer éve fiának, Imre hercegnek írta le a legfontosabb tanácsait. Ezek a szavak azonban nemcsak egy uralkodónak szólnak. A mai kor keresztény emberének is pontos irányt mutatnak a mindennapokban.

Szent István Intelmei többek között a katolikus hit őrzését, a türelmes és igaz ítélkezést, valamint a bölcs tanácsadók megbecsülését hangsúlyozzák. Kiemeli az ősök hagyományainak követését, a rendszeres imádság fontosságát, valamint a kegyesség és az irgalmasság erényeinek gyakorlását a méltóság megőrzése érdekében. A király, Imre herceghez írt szavai a modern kor hívő embere számára is aktuálisak.

Az első és legfontosabb intés a katolikus hit megtartása, ahogy a király írta: *„...a katolikus és apostoli hitet akkora buzgalommal és éberséggel őrizd, hogy minden Istentől rendelt embernek példát mutass [...]; enélkül bizony, tudd meg, sem kereszténynek, sem az egyház fiának nem mondanak. Akik ugyanis hamisat hisznek, vagy a hitet jó cselekedetekkel teljessé nem teszik, fel nem ékesítik, minthogy a hit tettek híján meghal, sem itt nem uralkodnak tisztességgel, sem az örök uradalomban vagy koronában nem lesz részük.”*

E szavakkal rávilágít arra, hogy a hit nélküli élet csalóka, és a tiszta hit elengedhetetlen az örök élethez.

Mit tanulhat ebből a mi közösségünk? Az Intelmek szellemisége segít abban, hogy valódi, összetartó közösséggé váljunk.

Milyen útravalót adnak ezek a szavak a mai testvéri közösségeinknek? István arra kér, hogy ne csak megszokásból járjunk templomba. A király szerint a szeretet és a türelem a legfőbb parancs. Befogadónak kell lennünk más emberek felé. Észre kell vennünk a környezetünkben élő rászorulókat.

Ezen útmutatások betartásával nemcsak a mindennapi életünket tesszük szebbé, hanem egy szilárd alapokon nyugvó, valódi bizalmi egyházközösséget építhetünk fel. Olyan helyet teremthetünk, ahol jó lenni! Ahol minden istenfélő ember biztonságban érezheti magát. A közös munka és a figyelmesség mindig meghozza a gyümölcsét.

Szent István sem egy tökéletes világban építette keresztény országunkat és egyházunkat. Ő is nehézségekkel, vitákkal és bizonytalansággal küzdött. Hatalmas ellenállásokat kellet leküzdenie, hogy megalapozhassa a Keresztény Magyarországot! A hitbe vetett hűsége ezeréven át megtartotta országunkat a történelem viharos időszakaiban is. Merítsünk hát erőt szavaiból és tetteiből! Legyünk mi is tartóoszlopa a mai kor kihívásaival, és nehézségeivel küzdő évezredes magyar egyházunknak! Engedjük, hogy a keresztény értékrend vezérelje saját magunk és családunk mindennapjait!

Kapcsolódjanak össze testvéregyházközségeink e közös imában: *Urunk, Jézus Krisztus! Hálát adunk neked szent királyunk, István örökségéért. Kérünk, erősítsd meg egyházközségeinket a hitben, az alázatban, az egymás iránti megértésben, és a szeretetben. Tedd közösségeinket befogadó otthonná, ahol a te békéd lakik. Szent István király, könyörögj értünk, családjainkért, és közösségeinkért! Ámen.*

-pik-

Jubileumi búcsú Bajon

2026. október 4-én (vasárnap) délelőtt tartottuk a baji Assisi Szent Ferenc-templom búcsúját. Az ünnepi szentmisét Dr. Veres András győri megyéspüspök mutatta be, vele koncelebrált Grafl Ákos püspöki szertartó, Kovács Csaba Albert esperes-plébános, valamint Kovács Gábor káplán, a diakónusi szolgálatot Magó Ottó állandó diakónus látta el. A szentmisén részt vettek a Szalézi Oratórium fiataljai, Schunder Tibor polgármester, a Német Nemzetiségi Önkormányzat tagjai, a társegyházközségek PTT alelnökei, valamint számos vendég és zarándok.

A szentmise ünnepi bevonulással vette kezdetét, majd Sever József, a baji PTT alelnöke köszöntötte püspök atyát. Köszöntőjében hangsúlyozta, hogy mindig ünnep egy közösség számára, ha a főpásztor meglátogatja őket, valamint kiemelte, hogy az ünnep azért is különleges, mert a Szentatya által – Assisi Szent Ferenc halálának 800. évfordulója alkalmából – meghirdetett jubielumi évben kerül sor.

Püspök atya prédikációjában Szent Ferenc alakját hozta közelebb a megjelentekhez. Kiemelte, hogy Szent Ferencnek az élete is egy tanítás volt, cselekedeteivel is az Evangéliumot hirdette. Szent Ferencnek annyira sikerült Krisztus másává válnia, hogy halála előtt két évvel megkapta a stigmákat. Püspök atya arra is rámutatott, hogy a mi küldetésünk is az, hogy Krisztus képmásaivá váljunk korunkban és hogy életre váltsuk a krisztusi evangéliumot.

A szentmise végén püspök atya és a papság átvonult Szent Ferenc-ereklyéje elé, amelyet erre az alkalomra hoztak át a tóvárosi v. kapucinus templomból, hogy ott együtt imádkozzanak a teljes búcsú elnyeréséért.

A közös imádság után sor került a Tatai Szent Imre R. K. Plébánia által meghirdetett, Assisi Szent Ferenchez kapcsolódó rajzpályázat eredményhirdetésére. A díjazottaknak püspök atya adta át az ajándékokat.

A szentmise után megtartott agapén lehetőség nyílt a találkozásra és a kötetlen beszélgetésre.

Hálásan köszönjük mindazoknak, akik bármivel is hozzájárultak az ünnep megszervezéséhez lebonyolításához. Isten fizesse meg százszorosan jóságukat!

Könyvajánló

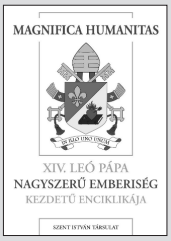

Megjelent a **Magnifica humanitas** enciklika magyar fordítása. A Szent István Társulat gondozásában megjelenő Pápai Megnyilatkozások sorozat 71. köteteként immár magyarul is olvasható XIV. Leó pápa Magnifica humanitas – Nagyszerű emberiség kezdetű enciklikája. Leó pápa első enciklikája az emberi személy védelméről szól; a technológiai átalakulás, valamint a mesterséges intelligencia korában is az ember méltóságát állítja középpontba. XIV. Leó pápa az emberi méltóság, a béke és az igazságosság kérdéseit a közös felelősség, valamint a közjó tágabb összefüggésében vizsgálja. Az öt nagy fejezetből, ezen belül 245 pontból álló körlevél az Egyház társadalmi tanításának mai jelentőségétől indulva olyan kérdéseket tárgyal, mint a közjó, a szolidaritás, a társadalmi igazságosság, az emberi sebezhetőség és a munka méltósága. A körlevél kitér a társadalmi és technológiai átalakulás kihívásaira, végül pedig a közjóért végzett türelmes és felelős cselekvésre hív. Hangsúlyozza, hogy senkit sem szabad pusztán a teljesítménye vagy hasznossága alapján megítélni, a társadalmi változásokból pedig senki sem maradhat ki.

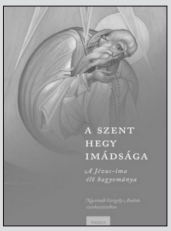

A Szent hegy imádsága – A Jézus-ima élő hagyománya; Ebben a kis kötetben négy rövid értekezést, lelki tanítást nyújtunk át az Olvasónak, amelyek a belső imádság, ezen belül is elsősorban a Jézus-ima gyakorlatát mutatják be más-más szempontból.

Szentségimádás

Minden hétköznapon a szentmisék előtt fél órával szentségimádás és gyóntatás.

Gyóntatás

Minden hétköznapon a szentmisék előtt fél órával gyóntatás.

Miserend

Agostyán **Vasárnap:** 10:00; **Csütörtök:** 17:00, **téli időszámítás időszakában** 16:00
Baj **Vasárnap:** 10:00; **Hétfő:** 17:00
Dunaalmás **Szombat:** 16:00; **Péntek:** 17:00, **téli időszámítás időszakában** 16:00
Dunaszentmiklós **Szombat:** 18:00; **Csütörtök:** 17:00, **téli időszámítás időszakában** 16:00
Neszmély **Vasárnap:** 11:30; **Csütörtök:** 17:00, **téli időszámítás időszakában** 16:00
Szomód **Vasárnap:** 8:30; **Szerda:** 17:00, **téli időszámítás időszakában** 16:00
Tata-Kapucinus **Vasárnap:** 8:30, 18:00 **Hétfő:** 18:00; **Kedd:** 7:30; **Szerda:** 18:00; **Csütörtök:** 18:00; **Péntek:** 18:00; **Szombat:** 18:00
Vértestolna **Vasárnap:** 11:30; **Kedd:** 17:00, **téli időszámítás időszakában** 16:00

Hétköznaponként Tata-Kapucinus kivételével a templomainkban csak akkor van szentmise, ha arra előre szentmiseszándékot jegyeztettek be. Az aktuális szentmiserendről a hirdetésekből tájékozódhatnak.

A következő szám kéziratainak leadási határideje: 2026. december 9. Kérjük, kéziratait a tataikapucinus@gmail.com e-mail címre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.
APOSTOL. Az agostyáni, baji, dunaalmási, dunaszentmiklósi, neszmélyi, szomódi, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2026.11.08. - XXXVI. évf. 5. sz.
Megjelenik évente hatszor. Felelős kiadó: Kovács Csaba Albert plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Tel: 34/ 380 019
Honlapcím: www.tataikapucinus.hu Nyomdai előkészítés: Árendás Gergő. Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Gyalogos zarándoklat

Negyven nap Tatáról Csíksomlyóra

Jubileumi búcsú Bajon

Oktoberfest

Veni Sancte

Ministráns kirándulások

Örökfogadalom

Csornaiak zarándoklata

Csepregiek zarándoklata